

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

P9_TA(2022)0427

Przestrzeganie praw człowieka w związku z pucharem świata FIFA w Katarze**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 listopada 2022 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w związku z Mistrzostwami Świata w Piłce Nożnej w Katarze (2022/2948(RSP))**

(2023/C 167/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konkluzje Rady z 20 czerwca 2022 r. w sprawie partnerstwa strategicznego z państwami Zatoki Perskiej,
- uwzględniając wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji z 18 maja 2022 r. w sprawie partnerstwa strategicznego z Zatoką Perską (JOIN(2022)0013),
- uwzględniając 4. rundę dialogu UE–Katar na temat praw człowieka przeprowadzoną 12 września 2022 r. w Brukseli,
- uwzględniając umowę o współpracy między UE a Katarom z 7 marca 2018 r.,
- uwzględniając Międzynarodową konwencję ONZ o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin z 18 grudnia 1990 r.,
- uwzględniając komunikat Międzynarodowej Federacji Piłki Nożnej (FIFA) z 2 grudnia 2010 r. dotyczący wyboru Kataru na gospodarza Mistrzostw Świata w Piłce Nożnej w 2022 r.,
- uwzględniając ustawy nr 17, 18 i 19 przyjęte przez rząd Kataru w 2020 r. w sprawie swobody przemieszczania się i płacy minimalnej dla pracowników migrujących,
- uwzględniając sprawozdanie Human Rights Watch z 24 października 2022 r. pt. „Qatar: Security Forces Arrest, Abuse LGBT People” [Katar: zatrzymywanie i niegodziwe traktowanie osób LGBT przez służby bezpieczeństwa],
- uwzględniając art. 285 katarskiego kodeksu karnego oraz katarską ustawę nr 17 z 2002 r. o ochronie społeczeństwa,
- uwzględniając Konwencję ONZ z 1984 r. w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci,
- uwzględniając sprawozdanie z postępów w realizacji programu współpracy technicznej między rządem Kataru a Międzynarodową Organizacją Pracy (MOP) z 31 października 2022 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, który Katar ratyfikował 21 maja 2018 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Kataru, w szczególności rezolucję z 21 listopada 2013 r. w sprawie sytuacji pracowników migrujących w Katarze ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 436 z 24.11.2016, s. 42.

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

- A. mając na uwadze, że Katar jest pierwszym w regionie gospodarzem mistrzostw świata w piłce nożnej; mając na uwadze, że w 2010 r. FIFA przyznała Katarowi organizację mistrzostw świata, nie przeprowadziwszy wcześniej procesu należytej staranności w zakresie praw człowieka i ochrony środowiska i nie ustanowiwszy warunków ochrony pracowników migrujących; mając na uwadze, że Katar wygrał proces przyznawania praw do organizacji mistrzostw świata w piłce nożnej, co spotkało się z uzasadnionymi zarzutami przekupstwa i korupcji i doprowadziło do postępowania sądowego;
- B. mając na uwadze, że według szacunków w Katarze pracuje ponad 2 mln obcokrajowców, co stanowi blisko 94 % siły roboczej tego kraju; mając na uwadze, że migranci są przede wszystkim zatrudniani w budownictwie, w usługach i przy pracach domowych; mając na uwadze, że według doniesień w tych sektorach dochodziło do naruszeń praw pracowniczych; mając na uwadze, że te liczby sprawiają, że stosunek pracowników migrujących do ludności krajowej w Katarze jest najwyższy na świecie;
- C. mając na uwadze, że aby podjąć pracę w Katarze, wielu pracowników zadłużyło się u firm rekrutacyjnych, które nielegalnie pobierały od nich opłaty, oraz wielu z nich doświadczyło kradzieży wynagrodzenia i pracowało w nieludzkich warunkach, m.in. w ekstremalnym upale, które to warunki narażały ich na ryzyko choroby, obrażeń ciała i śmierci;
- D. mając na uwadze, że według doniesień tysiące pracowników migrujących zmarło, a o wiele więcej zostało rannych podczas prac budowlanych związanych z mistrzostwami świata w Katarze;
- E. mając na uwadze, że według MOP niektóre przedsiębiorstwa europejskie odmówiły zaangażowania we wspólne komitety, których celem jest zgromadzenie przedstawicieli kierownictwa i pracowników, aby omawiać konflikty w miejscu pracy, zapobiegać im i rozwiązywać je;
- F. mając na uwadze, że przed reformami uchwalonymi w Katarze Międzynarodowa Konfederacja Związków Zawodowych (ITUC) złożyła w 2014 r. skargę przeciwko Katarowi do MOP w związku z nieprzestrzeganiem przez Katar konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. oraz konwencji dotyczącej inspekcji pracy z 1947 r.; mając na uwadze, że według ITUC przepisy w Katarze zostały zmienione i kraj ten nadal czyni postępy we wdrażaniu tych zmian;
- G. mając na uwadze, że Katar jest pierwszym krajem w Radzie Współpracy Państw Zatoki (RWPZ), który otworzył biuro ds. projektów MOP; mając na uwadze, że Katar podpisał szereg porozumień z MOP, organizacjami ONZ i państwami członkowskimi UE, np. protokół ustaleń ze Szwecją w styczniu 2020 r. i z Francją w marcu 2022 r., w celu poprawy praw pracowniczych; mając na uwadze, że w ciągu pięciu lat przed Mistrzostwami Świata w Piłce Nożnej w 2022 r. MOP odnotowała wymierne postępy, zwłaszcza w zakresie zarządzania migracją zarobkową, egzekwowania prawa pracy i dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz wzmocnienia głosu pracowników i dialogu społecznego; mając na uwadze, że według MOP przystępowanie pracowników migrujących do związków zawodowych i ich zakładanie przez pracowników migrujących wciąż jest nielegalne;
- H. mając na uwadze, że dawniej pracownicy w Katarze musieli uzyskać od swoich pracodawców zezwolenie na zmianę pracy lub opuszczenie kraju; mając na uwadze, że wymogi te stanowiły najbardziej problematyczny element systemu sponsorowania kafała, ponieważ nadmiernie uzależniły pracowników od pracodawców, a tym samym stworzyły okazję do wyzysku i pracy przymusowej; mając na uwadze, że w wyniku tych zmian Ministerstwo Pracy zatwierdziło około 420 tys. wniosków pracowników migrujących o zmianę miejsca pracy w ciągu dwóch lat od wprowadzenia tych reform; mając jednak na uwadze, że wielu pracowników nadal ma problemy ze zmianą pracy, ponieważ narażeni są m. in. na odwet ze strony pracodawców;
- I. mając na uwadze, że w marcu 2021 r. Katar stał się pierwszym krajem w regionie Zatoki Perskiej, który przyjął niedyskryminującą płacę minimalną; ma ona zastosowanie do wszystkich pracowników, wszystkich narodowości, we wszystkich sektorach, w tym do pracowników domowych; mając na uwadze, że według MOP od czasu wprowadzenia nowych przepisów łącznie 13 % siły roboczej, tj. 280 tys. osób, podniesiono wynagrodzenia do nowego progu płacy minimalnej;
- J. mając na uwadze, że nowe przepisy zapewniają pracownikom w Katarze większą ochronę przed udarem cieplnym;
- K. mając na uwadze, że Katar podjął kroki, aby poprawić dostęp pracowników do wymiaru sprawiedliwości, tworząc w tym celu nową platformę internetową umożliwiającą pracownikom składanie skarg oraz nowe sądy pracy w celu rozstrzygnięcia sporów;
- L. mając jednak na uwadze, że według doniesień w Katarze i innych państwach RWPZ nadal stosowane są niektóre praktyki dyskryminacyjne związane z pracownikami zagranicznymi, takie jak arbitralne potrącenia z wynagrodzeń i niewypłacanie wynagrodzeń oraz zatrzymywanie dokumentów podróży;

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

- M. mając na uwadze, że art. 285 katarskiego kodeksu karnego przewiduje karę do siedmiu lat pozbawienia wolności za pozamałżeńskie stosunki seksualne, w tym za stosunki seksualne między osobami tej samej płci; mając na uwadze, że arbitralne aresztowania osób LGBTQ+ miała uzasadniać ustawa nr 17 z 2002 r. o ochronie społeczeństwa, która według Human Rights Watch zezwala na tymczasowe aresztowanie na okres do sześciu miesięcy bez postawienia zarzutów i procesu sądowego, jeżeli „istnieją uzasadnione powody, by sądzić, że oskarżony mógł popełnić przestępstwo”, w tym „naruszenie moralności publicznej”, co prowadzi do częstych nadużyć wobec osób LGBTQ+; mając na uwadze publiczną homofobiczną wypowiedź ambasadora mundialu w Katarze; mając na uwadze, że siedem federacji piłkarskich, w tym z UE, postanowiło, że ich zawodnicy mogą założyć tęczową opaskę z napisem „OneLove”; mając jednak na uwadze, że FIFA postanowiła, że zawodnicy mogą otrzymać żółtą kartkę lub zostać zdyskwalifikowani za pokazanie tej opaski, ponieważ jest to rzekomo oświadczenie polityczne;
- N. mając na uwadze, że w 2016 r. FIFA podpisała Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, które zmuszają FIFA do powstrzymania się od ingerencji w prawa człowieka i do naprawy negatywnych skutków jej działań w dziedzinie praw człowieka;
- O. mając na uwadze, że w czasach braku bezpieczeństwa i poważnych wyzwań dla międzynarodowego porządku opartego na zasadach zarówno w Europie, jak i w rejonie Zatoki Perskiej, a także w obliczu skutków rosyjskiej agresji na Ukrainę i pandemii COVID-19 oraz pilnej konieczności transformacji ekologicznej i cyfrowej UE może wiele zyskać na silniejszym i bardziej strategicznym partnerstwie z RWPZ i jej państwami członkowskimi, w tym Katar; mając na uwadze, że w 2021 r. przywrócono stosunki dyplomatyczne między Katar a Arabią Saudyjską, Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi, Bahrajnem i Egiptem;
- P. mając na uwadze, że podpisana w 2018 r. umowa o współpracy między UE a Katar zapewnia ramy konsultacji politycznych i sektorowych w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; mając na uwadze, że Katar jest ważnym partnerem UE, a stosunki między UE a Katar obejmują wiele ważnych obszarów; mając na uwadze, że Katar ma do odegrania kluczową rolę we wdrażaniu europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego; mając na uwadze, że kontakty między UE a Katar znacznie się ożywiły, co doprowadziło do otwarcia delegatury UE w Dosze w 2022 r.; mając na uwadze, że Katar był współwnioskodawcą rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ z lutego 2022 r. wzywającej Rosję do wycofania się z Ukrainy i głosował za rezolucjami potępiającymi rosyjską inwazję na Ukrainę;
- Q. mając na uwadze, że 12 września 2022 r. odbył się czwarty dialog dotyczący praw człowieka między UE a Katar; mając na uwadze, że dialog dotyczący praw człowieka to kluczowy moment zaangażowania się na rzecz propagowania praw człowieka;
1. ubolewa nad śmiercią tysięcy pracowników migrujących i obrażeniami doznanymi przez pracowników podczas przygotowań do mistrzostw świata; składa kondolencje rodzinom tych pracowników i domaga się rozliczenia;
  2. apeluje do Kataru o pełne wdrożenie nowych przepisów chroniących prawa pracowników oraz zlikwidowanie istniejących nadal elementów systemu sponsorskiego kafala, takich jak kary dla pracowników za ucieczkę;
  3. podkreśla, że w stosunkach z Katar UE stara się wspierać prawa człowieka, w tym kwestie poruszane w kontekście mundialu; jest zaniepokojony doniesieniami, że setki tysięcy pracowników migrujących nadal doświadczają dyskryminacyjnych przepisów i praktyk w Katarze; ubolewa nad brakiem przejrzystości i wyraźnym brakiem odpowiedzialnej oceny ryzyka, która charakteryzowała przyznanie Katarowi w 2010 r. organizacji piłkarskich mistrzostw świata; przypomina swoje długoletnie stanowisko, że FIFA jest przeżarta szeroko zakrojoną i systemową korupcją, i nadal uważa, że organizacja ta poważnie zaszkodziła wizerunkowi i integralności światowej piłki nożnej mimo prób jej zreformowania, takich jak wprowadzenie wymogów dotyczących praw człowieka;
  4. wzywa organy publiczne, federacje i organizacje sportowe, by przy przyznawaniu statusu gospodarza dużych imprez sportowych, a także przy wyborze sponsorów przestrzegały uniwersalnych wartości, takich jak prawa człowieka, demokracja i praworządność; w związku z tym zwraca się o ustanowienie jasnych kryteriów i karty silnych wartości; apeluje, aby przed przyznaniem statusu gospodarza takich dużych imprez sportowych zwrócić szczególną uwagę na ochronę praw pracowniczych, równość i niedyskryminację, a także opracować niezależne i wiarygodne oceny oddziaływania na środowisko;

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

5. wzywa państwa członkowskie UE, zwłaszcza te, które mają liczące się krajowe ligi piłkarskie, takie jak Niemcy, Francja, Włochy i Hiszpania, do wywarcia nacisku na UEFA i FIFA, aby ta druga organizacja wdrożyła fundamentalne reformy, a konkretnie wprowadziła demokratyczne i przejrzyste procedury przyznawania organizacji mistrzostw świata w piłce nożnej oraz rygorystycznie stosowała kryteria dotyczące praw człowieka i zrównoważonego rozwoju względem gospodarzy takich imprez; pilnie apeluje, aby naruszenia praw podstawowych i praw człowieka, zwłaszcza ewidentna systematyczna przemoc ze względu na płeć, stały się wiążącym kryterium wykluczającym przy przyznawaniu organizacji międzynarodowych imprez sportowych, aby chronić sportowców i kibiców oraz położyć kres obłudnemu promowaniu się na sporcie; wzywa do kontynuowania dochodzeń dotyczących przeżartego korupcją systemu przyznawania organizacji mistrzostw świata oraz do pociągnięcia winnych do odpowiedzialności; wzywa państwa członkowskie UE, by zezwoliły na dostęp do zarchiwizowanych informacji dotyczących przyznawania organizacji mistrzostw świata w 2022 r.;

6. uznaje istotny wkład pracowników migrujących w gospodarkę Kataru i Mistrzostwa Świata w Piłce Nożnej w 2022 r.; wzywa władze Kataru do przeprowadzenia pełnego dochodzenia w sprawie śmierci pracowników migrujących, poświadczenia zgonów pracowników migrujących, a także do zapewnienia rodzinom odszkodowań w razie śmierci pracownika spowodowanej warunkami pracy; popiera wysiłki Kataru na rzecz poprawy warunków pracy i poszanowania praw tych pracowników, o które postulowała społeczność międzynarodowa; apeluje o pełne wdrożenie przyjętych reform; z zadowoleniem przyjmuje współpracę Kataru z MOP; wzywa Katar do dalszej współpracy z MOP w kwestii reform; podkreśla, że odpowiedzialność przedsiębiorstw, w tym przedsiębiorstw europejskich, wymaga poszanowania praw pracowniczych i tych samych standardów należytej staranności co te obowiązujące w UE;

7. odnotowuje jednak, że MOP i ITUC uznają reformy podjęte w Katarze za wzór dla regionu Zatoki Perskiej;

8. podkreśla, że ofiary naruszeń praw człowieka mają prawne możliwości dochodzenia sprawiedliwości i pociągania do odpowiedzialności przedsiębiorstw z siedzibą w UE zgodnie z przepisami dotyczącymi należytej staranności obowiązującymi w niektórych państwach członkowskich; odnotowuje trwające na szczelbu UE prace nad dyrektywą w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, która jeszcze bardziej rozszerzy takie możliwości prawne; uważa, że odnośne przedsiębiorstwa nie wywiązały się w pełni z obowiązków wynikających z dyrektywy 2014/95/UE⁽²⁾ oraz z obowiązków wynikających z uznanych na szczelbu międzynarodowym konwencji dotyczących praw człowieka;

9. zdecydowanie potępia udział przedsiębiorstw europejskich we wszelkim łamaniu praw pracowników migrujących, polegający na tym, że przedsiębiorstwa te powodowały łamanie praw, przyczyniały się do niego lub korzystały na nim, w szczególności w sektorze budowlanym i finansowym, podczas przygotowań do Mistrzostw Świata w Piłce Nożnej w 2022 r.;

10. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że według MOP rząd Kataru wypłacił 320 mln USD ofiarom nadużyć płacowych za pośrednictwem Funduszu Wsparcia i Ubezpieczeń Pracowników; ubolewa jednak, że fundusz zaczął funkcjonować dopiero w 2018 r., w wyniku czego miliony pracowników i ich rodzin pozostają poza zasięgiem jego stosowania; wzywa Katar do przeprowadzenia gruntownego przeglądu standardów gromadzenia danych i prowadzenia dochodzeń w przypadkach obrażeń lub zgonów związanych z pracą; wzywa do rozszerzenia funduszu w celu objęcia nim wszystkich ofiar od początku prac przygotowawczych do piłkarskich mistrzostw świata w 2022 r., w tym wszystkich ofiar śmiertelnych i innych naruszeń praw człowieka pracowników zatrudnionych przy przygotowaniach do mistrzostw świata, takich jak kradzież wynagrodzeń, obrażenia oraz wszystkie niewyjaśnione zgony, za które nie wypłacono odszkodowania; wzywa FIFA do wniesienia wkładu w kompleksowy program naprawczy dla rodzin pracowników w ramach rekompensaty za warunki pracy, jakich doświadczyli;

11. z zadowoleniem przyjmuje reformy przeprowadzone przez władze Kataru w porozumieniu z MOP dotyczące zarządzania migracją zarobkową, egzekwowania prawa pracy i dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz wzmocnienia głosu pracowników i dialogu społecznego; zauważa, że zmiany te już przyczyniły się do poprawy warunków życia i pracy setek tysięcy pracowników; ubolewa jednak, że wielu pracowników nadal nie korzysta z tych reform, ponieważ napotykają przeszkody w dostępie do nich i są narażeni na odwet ze strony pracodawców; odnotowuje zaniepokojenie udokumentowanymi i powtarzającymi się zarzutami, że migrujący pracownicy domowi padają ofiarą nadużyć i wyzysku;

12. wzywa Katar do zniesienia wszelkich przepisów umożliwiających przedsiębiorstwom nakładanie opłat rekrutacyjnych na pracowników zagranicznych;

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE z dnia 22 października 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 1).

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

13. z zadowoleniem przyjmuje nowe przepisy katarskie dotyczące pracy w wysokich temperaturach na budowach; wzywa wszystkie kraje RWPZ do przyjęcia podobnych przepisów i ich pełnego wdrożenia;
14. ponawia swój apel do Kataru o ratyfikację przyjętej przez ONZ międzynarodowej konwencji o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin;
15. wzywa Katar, aby we współpracy z MOP zapewnił wszystkim pracownikom i pracodawcom możliwość korzystania z reform systemu kafała dotyczących mobilności pracowników, usprawnił dostęp do wymiaru sprawiedliwości i odzyskiwanie należnych wynagrodzeń oraz w pełni wdrożył przepisy dotyczące praw pracowników domowych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ponad 420 tys. pracowników w Katarze zmieniło pracę, a ponad 300 tys. skorzystało z wprowadzenia płacy minimalnej;
16. zwraca uwagę, że należy uznać prawo wszystkich pracowników, w tym migrujących, do zrzeszania się i do samoorganizowania; wzywa rząd Kataru do zapewnienia pracownikom prawa do swobodnego zrzeszania się bez represji oraz do zagwarantowania im bezpiecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, w tym przez przystępowanie do krajowych związków zawodowych i ich zakładanie;
17. z zadowoleniem przyjmuje stałe zaangażowanie UE w kwestie praw człowieka w Katarze, w tym w ramach dialogu na temat praw człowieka między UE a Katarzem, który należy zintensyfikować, oraz poprzez wzmocnienie struktury instytucjonalnej współpracy między UE a Katarzem; podkreśla, że katarska Krajowa Komisja Praw Człowieka nawiązała regularne kontakty z instytucjami UE, a Katar zaprosił specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka do złożenia wizyty w tym kraju; podkreśla, że powracającymi tematami są prawa pracowników migrujących, reformy rynku pracy, prawa kobiet i wolność wypowiedzi;
18. wzywa państwa członkowskie i delegaturę UE w Katarze do ścisłego monitorowania reform społecznych w Katarze, ze szczególnym uwzględnieniem konkretnego wdrażania ustawodawstwa tego kraju, w tym przez przedsiębiorstwa europejskie w Katarze, oraz wzywa wiceprzewodniczącego Komisji/ wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do regularnego informowania Parlamentu o postępach tych reform; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje współpracę katarskiego ministra pracy Alego Bin Samikha Al Marriego z Podkomisją Praw Człowieka Parlamentu Europejskiego w sprawie trwających reform i pozostałych luk, które należy zlikwidować, oraz odnotowuje jego zobowiązanie do wypłaty odszkodowań pracownikom lub ich rodzinom, którzy nie otrzymali należnych im świadczeń;
19. wzywa władze Kataru do kontynuowania wysiłków na rzecz zapewnienia, aby Krajowa Komisja Praw Człowieka w pełni przestrzegała zasad dotyczących statusu krajowych instytucji zajmujących się propagowaniem i ochroną praw człowieka oraz była w stanie w pełni, skutecznie i niezależnie wykonywać swój mandat, w tym poprzez promowanie pluralizmu i różnorodności swoich członków i pracowników;
20. wzywa władze Kataru do pełnego egzekwowania obowiązujących przepisów zakazujących tortur i złego traktowania;
21. przypomina o swoim zobowiązaniu do powszechnego zniesienia kary śmierci i wzywa władze Kataru do przyjęcia moratorium w tej sprawie;
22. wzywa władze Kataru, by wzmocniły środki na rzecz zapewnienia równości płci, w tym przez zniesienie pozostałości opieki nad kobietami, i jednocześnie zwiększyły starania na rzecz sprawiedliwej reprezentacji kobiet na oficjalnym rynku pracy oraz w sferze publicznej i politycznej, w tym w Radzie Szury i organach wykonawczych, zwłaszcza na stanowiskach decyzyjnych, a także do równego traktowania kobiet i mężczyzn jako głowy rodziny; wzywa władze Kataru do zmiany ustawy o obywatelstwie, aby zapewnić katarskim kobietom i mężczyznom równe prawa do przekazywania obywatelstwa dzieciom i zagranicznym małżonkom; zachęca władze Kataru do dopilnowania, by gromadzone były dane na temat przemocy wobec kobiet oraz by wszystkie przypadki przemocy wobec kobiet, w tym przemocy domowej, były dokładnie badane, a sprawcy ścigani, a w przypadku skazania – odpowiednio karani;
23. odnotowuje globalną tendencję do depenalizacji dobrowolnych stosunków seksualnych między osobami tej samej płci; wzywa władze Kataru do uchylenia art. 285 kodeksu karnego i wszystkich innych powiązanych przepisów, które uznają za przestępstwo dobrowolne stosunki seksualne między osobami tej samej płci, oraz do wprowadzenia przepisów przeciwdziałających dyskryminacji ze względu na orientację seksualną, tożsamość płciową lub ekspresję płciową; ubolewa nad doniesieniami o nadużyciach wobec społeczności LGBTQ+, których dopuszczają się siły departamentu bezpieczeństwa prewencyjnego Kataru, oraz stosowaniem przez nie ustawy nr 17 z 2002 r. o ochronie społeczeństwa, która pozwala na tymczasowe aresztowanie na okres do sześciu miesięcy bez postawienia zarzutów i bez procesu sądowego w tym kontekście jest zbulwersowany decyzją FIFA dotyczącą opasek „OneLove”;

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

24. wzywa władze Kataru do zapewnienia poszanowania praw człowieka wszystkim kibicom uczestniczącym w mistrzostwach świata w 2022 r., w tym gościom z zagranicy i mieszkańcom tego kraju, w tym ich wolności religii i przekonań;

25. odnotowuje i z zadowoleniem przyjmuje głębokie zaniepokojenie Kataru wyrażane w związku z rosyjską wojną napastniczą przeciwko Ukrainie; z zadowoleniem przyjmuje ważne decyzje Kataru o poparciu w głosowaniach wszystkich odnośnych rezolucji ONZ w tej sprawie, w przeciwieństwie do niektórych członków RWPZ;

26. z zadowoleniem przyjmuje współpracę i dialog między UE a Katar, a także z innymi państwami Zatoki Perskiej, ponieważ ma to zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia kluczowych celów UE, w szczególności: zapewnienia pokoju i dobrobytu w regionie Zatoki Perskiej i na Bliskim Wschodzie; wyraźnego ożywienia gospodarczego; zrównoważonych, przystępnych cenowo i bezpiecznych dostaw energii; ścisłej współpracy w zakresie zielonej transformacji oraz zdecydowanej reakcji na globalne potrzeby humanitarne i rozwojowe; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje normalizację stosunków między Katar, a jego sąsiadami; wyraża uznanie dla roli Kataru we wspieraniu ewakuacji dziesiątków tysięcy ludzi z Afganistanu po brutalnym przejściu władzy przez talibów we wrześniu 2021 r.;

27. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Kataru, Międzynarodowej Federacji Piłki Nożnej, Unii Europejskich Związków Piłkarskich, Międzynarodowej Organizacji Pracy i Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka.
